

[Landbrugsministeren]

ten, nemlig at de, der har fod på det, kommer til at sidde i de amter, de bor i. Jeg tror, det er en hensigt, vi alle sammen er enige i, men jeg tror også, vi er enige om, at det kan være svært i praksis, i hvert fald i første periode.

Med hensyn til jordfordelingssagerne har vi regnet med, at der skal større midler til. Det er et generelt svar til flere af ordførerne, også til hr. Gade. Meningen med jordfordelingen er jo, at man skal få en bedre arrondering. Det er ikke meningen med jordfordelingen, at det først og fremmest skal skabe større landbrug, men der er flere områder, hvor det er hensigtsmæssigt at lave en bedre arrondering, og der skal altså nogle midler til, før man kan få folk til at bytte jord, således at man kan få den bedste struktur.

Jeg tror ikke, at der er nogen, der mener, at vi er interesserede i kun at lave store landbrug, men jeg kan i hvert fald se, at omkring byerne, hvor man har opkøbt en hel del jord, trænges der efterhånden til at få en jordfordeling i gang. Efterhånden som kommunerne opdager, at de ikke skal bruge så meget jord, vil det være fornuftigt at lave en jordfordeling.

En anden erfaring er, at hvis man skal lave jordfordeling, så bliver der nødt til at være en tredje part inde for måske at yde et økonomisk bidrag for at få den sidste tunge ende med. Det er de praktiske erfaringer, alle er klar over.

Hr. Bjørn Westh havde også en bemærkning om, at mit forslag om, at SiDs repræsentant skal ud, var en gammeldags opfattelse, og at det var lønmodtagerfjendsk. Jeg har nu ikke tænkt i den retning.

Da det i sin tid kom ind, var det en lov om arbejderboliger, og derfor var det rigtigt, at han kom med. Men på nuværende tidspunkt, efter at vi har fået arbejderboligloven af 1975, hvor vi afvikler denne lovgivning, mener jeg ikke, at interessen hos SiD har været særlig stor. I hvert fald er det mit indtryk, at SiD ikke deltager så meget, fordi der ikke er så mange sager. Jeg mener, det er rigtigt, at SiD ikke har sæde dér, ligesom jeg mener, det er rigtigt, at finansministeren ikke har sæde i udvalget.

Så er der nogle principielle spørgsmål, som også hr. Larsen-Ledet var inde på.

Der er nogle, der siger, at man tager indflydelsen fra jordlovsudvalget, bemyndigel-

serne bliver taget fra det, så det bliver amputeret. Det er ikke rigtigt. Jordlovsudvalgets indflydelse og bemyndigelser som rådgivende organ forandres ikke. Med hensyn til en enkelt teknisk sag, jeg tror nok, hr. Larsen-Ledet tænker på Store Vildmose-udvalget, bliver det anderledes. Det oprindelige sigte med jordlovsudvalget, at det skal være et rådgivende organ, der administrerer jordlovene, ændres der ikke noget ved ved denne lovgivning. Det kan vi drøfte nærmere i udvalget, men jeg vil bare sige til hr. Larsen-Ledet, at der ændres ikke noget ved den del af jordlovsudvalgets arbejde.

Det, der måske kan få folk til at misforstå det og tro, at der ændres meget ved jordlovsudvalgets arbejde, er, at en del af de love, vi laver i folketinget, administreres af det, man kalder jordlovsudvalget, men det er jo ikke jordlovsudvalgets medlemmer, der administrerer disse love, det er administrationen. Jeg tror ikke, vi er særlig uenige; det har aldrig været folketingets hensigt, at det skulle være lovgivere, der administrerede love. Det er lige på grænsen af vores forfatning. Det er en sammenblanding af den udøvende og den lovgivende magt, og det kan ikke være rigtigt. Derfor er jordlovsudvalgets funktion ikke administrativ, men rådgivende. Det kender vi også fra historien, hvorfor man nedsatte jordlovsudvalget i 1919.

Vi har altså valgt ikke at pille ved jordlovsudvalgets almindelige opgaver, nemlig jordfordelingssager og udstykningssager, altså det, der har tilknytning til jordlovene. Der får jordlovsudvalget den samme bemyndigelse, som det hidtil har haft.

Ellers vil jeg sige tak for tilsagnet fra fremskridtspartiet og fra hr. Burgdorf, som sammen med hr. Henrik Toft kom ind på, om man havde taget forskud på glæderne ved at kalde det jordbrugsdirektoratet. Ja, det kan man selvfølgelig godt sige. Men som hr. Burgdorf sagde: nu er det jo gjort, nu fejrer vi op og indsætter det i lovtæksten. Det andet er historie, nu er vi i nutiden. Reelt havde det selvfølgelig været bedst, at man havde haft det i lovgivningen, men det er også fornuftigt at tage det i etaper.

Hr. Henrik Toft var inde på, at formanden for jordbrugskommissionerne skal bo i amtet. Det kan, som jeg sagde før, være svært at sikre, men vi håber, at vi kan nå så tæt på idealet som muligt.